

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 146

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 martie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 47 din 14 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă.....	2-3		
Decizia nr. 52 din 14 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282, art. 282 ¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă.....	3-4		
Decizia nr. 95 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală	5-6		
Decizia nr. 97 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală	6-7		
Decizia nr. 102 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ din Codul de procedură penală	7-8		
Decizia nr. 103 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	8-9		
Decizia nr. 105 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de			
		urgentă a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.....	10-12
		Decizia nr. 106 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	13-14
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		155. — Hotărâre privind aprobarea Listei societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar care beneficiază de măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar	15
		160. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Camerei Deputaților din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47

din 14 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad în Dosarul nr. 2.097/101/2009 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.097/101/2009, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile criticate oferă posibilitatea oricărei persoane de a interveni în proces în favoarea părților, în orice stare a litigiului, ceea ce presupune acordarea unor termene procesuale suplimentare pentru comunicarea intervenției și a întâmpinării formulate în cauză. Așa cum este redactat textul legal, orice persoană poate introduce cerere de intervenție, ceea ce presupune că, în aceeași cauză, se pot formula nenumărate astfel de cereri. Or, această situație este de natură a prelungi nejustificat procesul, ceea ce aduce atingere dreptului consacrat de art. 21 din Constituție referitor la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Partea care se opune cererii de intervenție nu are la dispoziție o cale de atac efectivă împotriva încheierii de admitere, până la judecarea pe fond a cauzei, fiind pusă în situația de a se judeca în contradictoriu cu un terț care nu avea dreptul de a interveni în litigiu.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, prin reglementarea posibilității oricărei persoane care are interes de a interveni într-un proces garantându-se accesul liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Autoritățile nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 49: *„Oricine are interes poate interveni într-o pricină ce se urmează între alte persoane.*

Intervenția este în interes propriu când cel care intervine invocă un drept al său.

Ea este în interesul uneia din părți când sprijină numai apărarea acesteia.”;

— Art. 51: *„Cererea de intervenție în interesul uneia din părți se poate face chiar înaintea instanței de recurs.”;*

— Art. 52: *„După ascultarea părților și a celui care intervine, instanța va hotărî asupra încuviințării în principiu a intervenției.*

Încheierea nu se poate ataca decât o dată cu fondul.

După încuviințarea în principiu, instanța va dispune comunicarea intervenției și, în cazurile în care întâmpinarea este obligatorie, va fixa termenul în care aceasta va trebui depusă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21, precum și prevederilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității dispozițiilor criticate, Curtea s-a pronunțat în prealabil, exemplu fiind Decizia nr. 615 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 2 august 2007. Cu acel prilej, Curtea a reținut că legiuitorul condiționează valorificarea dreptului de a formula cerere de intervenție în interes propriu de respectarea anumitor cerințe, tocmai în vederea prevenirii abuzurilor terților și asigurării protecției drepturilor și intereselor legitime ale părților litigante. În acest sens, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, nu constituie o restrângere a exercitiului acestuia, ci o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa cu rea-credință, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Prin urmare, susținerea autorului excepției, potrivit căreia textele de lege criticate permit modificarea, fără voia

reclamantului, a cadrului procesual deja stabilit prin cererea de chemare în judecată și, deci, tergiversarea soluționării procesului, apare ca fiind neîntemeiată. Este adevărat că dispozițiile art. 49 alin. 2 și art. 52 din Codul de procedură civilă reglementează o excepție de la principiul disponibilității procesului civil sub aspectul dreptului reclamantului de a determina limitele cererii de chemare în judecată sau ale apărării, însă atâta timp cât legea condiționează judecarea cererii de intervenție de admiterea ei în principiu, deci de respectarea cerințelor de formă, de interes și de conexitate cu cererea principală, Curtea apreciază că reclamantul beneficiază de suficiente garanții procesuale menite să concretizeze dreptul acestuia la un proces echitabil. De asemenea, în cazul în care judecarea acțiunii civile principale ar putea fi întârziată prin intervenția în interes propriu, legea (art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă) dă posibilitatea instanței judecătorești de a hotărî disjungerea celor două cereri, care vor fi judecate în

continuare, în mod separat, astfel încât nici critica referitoare la soluționarea cauzei peste termenul rezonabil nu poate fi reținută.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. Așa fiind, dispozițiile criticate reprezintă expresia aplicării acestor dispoziții constituționale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49, art. 51 și art. 52 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad în Dosarul nr. 2.097/101/2009 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52

din 14 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victoria Surdu și Mioara Angela Leontieș (Romaniuc) în Dosarul nr. 3.163/40/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.163/40/2007, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Victoria Surdu și Mioara Angela Leontieș (Romaniuc).

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 124 și art. 129 din Constituție. Astfel, art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă limitează exercițiul căii de atac a apelului doar la anumite situații, discriminând cetățenii care sunt implicați în cauze civile și comerciale. Această discriminare îmbracă două aspecte: pe de o parte, nu există niciun motiv pentru a face o deosebire între cauzele civile sau comerciale care au obiect de valoare mai mică de 100.000 lei față de cele al căror obiect depășește această valoare. Cu privire la acest aspect, practica judiciară a demonstrat în nenumărate situații că există cauze al căror obiect are valoarea sub cea prevăzută de lege, dar care, fiind extrem de complexe, ar impune un control al instanțelor superioare de apel și de recurs, în timp ce cauze cu un obiect de valoare mare sunt și foarte simple. Pe de altă parte, judecarea cu apel a anumitor cauze face ca durata de rezolvare a acestora să crească extrem de mult, aspect ce încalcă prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Autoritățile nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 282: „Hotărârile date în primă instanță de judecătoria sunt supuse apelului la tribunal, iar hotărârile date în primă instanță de tribunal sunt supuse apelului la curtea de apel.

Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.”;

— Art. 282¹: „Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală

privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.”;

— Art. 284: „Termenul de apel este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel.

Termenul de apel curge chiar dacă comunicarea hotărârii a fost făcută odată cu somația de executare.

Dacă o parte face apel înainte de comunicarea hotărârii, aceasta se socotește comunicată la data depunerii cererii de apel.

Pentru procuror termenul de apel curge de la pronunțarea hotărârii, în afară de cazurile în care procurorul a participat la judecarea cauzei, când termenul curge de la comunicarea hotărârii.

Apelul declarat în termen suspendă executarea hotărârii de prima instanță, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124 și art. 129 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, de exemplu prin Decizia nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004. Cu acel prilej, Curtea a apreciat că acest text de lege nu conține nicio dispoziție discriminatorie, „regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pe de altă parte, Curtea a considerat că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 282¹ din Codul de procedură civilă, părților interesate le este asigurată posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282, art. 282¹ și art. 284 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Victoria Surdu și Mioara Angela Leontieș (Romaniuc) în Dosarul nr. 3.163/40/2007 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Dan Sebastian Mircea, Dan Mariana, Dragoș Diaconeasa și Doina Diaconeasa în Dosarul nr. 2.712/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

La apelul nominal sunt prezenți Dan Sebastian Mircea și Dan Mariana, asistați de doamna avocat Maria Cristina Manda din cadrul Baroului București, care reprezintă și pe autorii excepției Dragoș Diaconeasa și Doina Diaconeasa. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Avântul cuvântului, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Depune și concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.712/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Dan Sebastian Mircea, Dan Mariana, Dragoș Diaconeasa și Doina Diaconeasa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece îngreudește dreptul de a solicita extinderea efectelor cu privire la alte persoane, lăsând numai la latitudinea procurorului extinderea procesului penal cu privire la alte persoane. De aici concluzia „că numai o singură parte a procesului penal are drepturi. Cu alte cuvinte, aceasta este mai presus de restul părților din proces.”

Judecătoria Sectorului 6 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „procedura extinderii procesului penal cu privire la alte persoane este în concordanță cu art. 131 alin. (1) din Constituție.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.*

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 20 raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, prin raportare la o serie de texte din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 762 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 337 din Codul de procedură penală, reținând că procedura extinderii procesului penal cu privire la alte persoane este în concordanță cu dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție, referitor la rolul Ministerului Public, potrivit căruia, *„În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”*. Corespunzător acestor atribuții constituționale, Ministerul Public este singurul îndreptățit să ceară extinderea procesului penal, așa cum este singurul care întocmește actul de acuzare. Această simetrie juridică respectă accesul liber la justiție și nu contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece se aplică fără nicio discriminare tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Mai mult, prin Decizia nr. 484 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 28 iunie 2007, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 337 din Codul de procedură penală, a reținut că în situația în care procurorul nu formulează o cerere de extindere a procesului penal partea interesată poate sesiza organele de urmărire penală, în temeiul art. 221 (*Modurile de sesizare*), respectiv art. 279 (*Organele cărora li se adresează plângerea*) din Codul de procedură penală. Se asigură astfel accesul liber la justiție și, în mod corespunzător, toate garanțiile

ce caracterizează un proces echitabil, inclusiv sub aspectul asigurării dreptului la apărare și al îndeplinirii exigențelor privind înfăptuirea justiției.

Aceeași soluție de respingere a criticii de neconstituționalitate a pronunțat Curtea, pentru considerentele de mai sus, și prin Decizia nr. 195 din 27 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 5 august

2002, și Decizia nr. 18 din 18 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 26 martie 2001.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât considerentele, cât și soluția din deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Dan Sebastian Mircea, Dan Mariana, Dragoș Diaconeasa și Doina Diaconeasa în Dosarul nr. 2.712/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Peter Kiss în Dosarul nr. 656/190/2008 al Judecătoriei Bistrița — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 656/190/2008, **Judecătoria Bistrița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Peter Kiss.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece „împiedică inculpatul să exercite calea de atac”.

Judecătoria Bistrița — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă normele constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei*

interese au fost vătămate prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției. De asemenea, autorul excepției consideră că textul de lege criticat încalcă și prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a pronunțat asupra

constituționalității textului de lege criticat în prezenta cauză, în raport de aceleași prevederi din Legea fundamentală. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, și Decizia nr. 501 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, a căror soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele de principiu pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Peter Kiss în Dosarul nr. 656/190/2008 al Judecătoriei Bistrița — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Dumitrescu în Dosarul nr. 4.606/109/2008 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.606/109/2008, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Dumitrescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece este posibilă autorizarea interceptărilor și înregistrărilor audiovideo, înainte de declanșarea procesului penal și înainte de săvârșirea unei infracțiuni. Or, obținerea unor astfel de mijloace de probă anterior începerii urmăririi penale, deci în afara regulilor specifice procesului penal, este de natură a leza echitatea procesului și inviolabilitatea secretului corespondenței. Se arată că „singurul mecanism procesual care ar da eficiență dreptului la un proces echitabil în situația interceptărilor și înregistrărilor de comunicări sau convorbiri obținute înainte de declanșarea procesului penal este considerarea lor ca simple informații, dar nu mijloace de probă”. În opinia autorului excepției, se aduce atingere și principiului proporționalității, care impune ca orice ingerință adusă exercițiului dreptului la viață privată să fie proporțională cu scopul urmărit. „Or, în ipoteza dispunerii interceptărilor și înregistrărilor audio-video atunci când există doar date privind săvârșirea unei infracțiuni, proporționalitatea este pusă la îndoială atâta timp cât nu există încă cele două elemente ce se impun a fi comparate în evaluarea respectării acestui principiu.”

Tribunalul Vaslui — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „deoarece constituționalitatea permite ca exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți să fie restrânse prin lege în cazuri și condiții limitativ și precis determinate”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 911 din Codul de procedură penală, cu

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Gheorghe Dumitrescu în Dosarul nr. 4.606/109/2008 al Tribunalului Vaslui — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 103

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

denumirea marginală *Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare.*

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 28 privind secretul corespondenței și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, cu raportare la art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și dreptul persoanei la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 911 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.556 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Deciziei nr. 962 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 13 august 2009, și Deciziei nr. 410 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, au fost respinse ca nefondate excepții similare, pentru considerentele acolo arătate. Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Societatea Comercială „Seetimi” — S.R.L. în Dosarul nr. 6737.1/325/2008 al Judecătorei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6737.1/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Societatea Comercială „Seetimi” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că interpretarea conform căreia plângerea ar fi tardivă în condițiile în care partea interesată nu s-ar fi adresat instanței în termen de 20 de zile de la data când a expirat termenul pentru primul-procuror de rezolvare a plângerii este neconstituțională. Aceasta din mai multe considerente, respectiv: prin declararea plângerilor ca tardive devine imposibil un control judecătoresc al actelor procurorului, fără să se poată susține că petentul ar fi stat în pasivitate; soluția tardivității este exagerat de formalistă; reținerea tardivității conduce la consecințe greu de conciliat cu logica și bunul-simț juridic câtă vreme primul-procuror continuă să comunice soluțiile sale „ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat” iar, pe de altă parte, dacă petentul se adresează instanței, devine perfect posibil ca în timpul judecării să fie comunicată soluția favorabilă a primului-procuror, „ceea ce face lipsită de interes plângerea la instanță”; aplicarea rigidă a legii „este catastrofală față de persoanele fără studii juridice”; „nicio situație legalmente similară nu atrage consecințe atât de dure față de petent”. În plus „termenele înăuntrul cărora pot fi exercitate anumite căi de atac care asigură respectarea drepturilor, intereselor sau libertăților unei persoane trebuie reglementate în așa fel încât niciun echivoc să nu poată plana asupra duratei lor sau a momentului în care acestea încep sau încetează să curgă, pentru a nu afecta în niciun fel exercițiul prerogativei conferite de lege”.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Societatea Comercială „Seetimi” — S.R.L. în Dosarul nr. 6737.1/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată*, care au următorul conținut: „*În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.*”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, în art. 21 privind accesul liber la justiție, în art. 51 privind dreptul la petiționare și în art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 825 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care se face referire în motivarea excepției, acestea nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Magistrat-asistent-șef,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 105

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 1 București în dosarele nr. 7.591/3/2009 și nr. 7.594/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 5.309D/2009 și nr. 5.312D/2009, având în vedere identitatea de obiect al acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 5.312D/2009 la Dosarul nr. 5.309D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, urmare a abrogării Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, modificată și completată prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 31/2009 și nr. 41/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 și 21 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.591/3/2009 și nr. 7.594/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și pct. 3 din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 1 București cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii. Totodată, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență.

În final arată că, practic, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 se modifică din nou Legea nr. 221/2008, făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de acest act normativ.

Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu conțin în sine nicio reglementare de natură să încalce dispozițiile constituționale invocate, adoptarea acestora prin delegare legislativă, în baza și în limitele unei legi speciale de abilitare, fiind tocmai expresia respectării echilibrului puterilor în stat. Așa fiind, instanța apreciază că nu există niciun conflict între normele legale criticate și prevederile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, în ceea ce privește prevederile art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, ca de exemplu deciziile nr. 1.221/2008, nr. 989/2009 ș.a., prin care au fost declarate neconstituționale prevederile legale mai sus menționate. În acest context, apreciază că rațiunile și considerentele care au stat la baza acestor decizii sunt aplicabile *mutatis mutandi* și în cazul prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, precum și celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008:

„Art. I: Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»;

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009:

Art. 2: „1. La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;».”

Art. 3: „Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.”

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar:

Art. 2: „*Alineatul (1) al articolului 1¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. După litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1—30 aprilie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. Litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) pentru perioada 1 mai—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;».

Art. 3: „*Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la Statul român, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și pe cele ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sector 1 București în dosarele nr. 7.591/3/2009 și nr. 7.594/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

1. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și cele ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009 și, respectiv, prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale a devenit inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

2. În ceea ce privește prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, Curtea constată că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată în mod expres prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, este și ea abrogată.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea dispozițiilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „*unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Ca atare, Curtea urmează să respingă, ca devenită inadmisibilă, și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Tulcea în Dosarul nr. 558/88/2009 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, ca urmare a abrogării Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, modificată și completată prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 31/2009 și nr. 41/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 558/88/2009 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Excepția a fost invocată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Tulcea cu ocazia soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale

personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii.

Totodată, se consideră a fi încălcate și dispozițiile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență.

În final arată că, practic, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, se modifică din nou Legea nr. 221/2008, făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de acest act normativ, adoptat de Parlament, ceea ce reprezintă o încălcare a rolului și funcțiilor Guvernului și o dovadă în plus a imixtiunii Executivului în activitatea Legislativului.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât adoptarea de către Guvern a ordonanțelor de urgență nr. 31/2009 și nr. 41/2009 nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din învățământ adoptată de Parlament. Instanța mai reține că, prin Legea nr. 221/2008, legiuitorul primar a stabilit condițiile și criteriile de acordare a creșterilor salariale, iar Guvernul, prin intervenția sa ulterioară, intră în conflict cu dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, ca de exemplu deciziile nr. 1.221/2008, nr. 989/2009 etc., apreciind că rațiunile și considerentele care au stat la baza acestor decizii sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, precum și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, precum și cele ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 3 aprilie 2009.

Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009:

Art. 2: „*Alineatul (1) al articolului 1¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. După litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1—30 aprilie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. Litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) pentru perioada 1 mai—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;»”.

Art. 3: „*Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.*”

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009:

„*Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:*

1. La articolul 1¹ alineatul (1), litera a¹) va avea următorul cuprins:

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Tulcea în Dosarul nr. 558/88/2009 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

«a¹) pentru perioada 1 mai—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. La articolul 1¹ alineatul (1), literele b) și c) se abrogă.

3. Anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b se abrogă.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și pe cele ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată în mod expres prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele abrogate.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Ca atare, Curtea urmează să respingă, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a normelor legale criticate.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea Listei societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar care beneficiază de măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2010 privind măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă Lista societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar care vor beneficia de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 9/2010 privind măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu

capital majoritar de stat din domeniul feroviar, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Măsurile de protecție socială prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 9/2010 se acordă în baza programului de restructurare/reorganizare aprobat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 3 martie 2010.
Nr. 155.

ANEXĂ

LISTA**societăților care beneficiază de măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar**

Nr. crt.	Denumirea societății	Număr personal propus pentru disponibilizare
1.	Compania Națională de Căi Ferate „CFR” — S.A.	600
2.	Societatea Comercială „Electrificare CFR” — S.A.	236
3.	Societatea Comercială „Întreținere Mecanizată a Căii Ferate” — S.A.	23
4.	Societatea Comercială „Tipografia Filaret” — S.A.	44
5.	Societatea Comercială „Informatică Feroviară” — S.A.	38
6.	Societatea Comercială „Sere și Pepiniere” — S.A.	15
7.	Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A.	1.100
8.	Societatea Comercială Reparații Locomotive „CFR SCRL Brașov” — S.A.	111
9.	Societatea Comercială Vânzare Legitimații Călătorie „Voiaj — CFR” — S.A.	73
10.	Societatea Comercială Exploatare a Vagoanelor de Dormit, Cușetă, Restaurant și Bar „CFR — GEVARO” — S.A.	41
11.	Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR Marfă” — S.A.	6.700
12.	Societatea Comercială Întreținere și Reparații Vagoane „CFR IRV” — S.A.	800
13.	Societatea Comercială Întreținere și Reparații Locomotive și Utilaje „CFR IRLU” — S.A.	500
14.	CFR Ferry-Boat — S.A.	20
	TOTAL GENERAL:	10.301

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Camerei Deputaților din Fondul de rezervă bugetară
la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Camerei Deputaților pe anul 2010 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2010, cu suma de 100 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul „Bunuri și servicii”, pentru realizarea infrastructurii de alimentare la rețeaua electrică și extinderea cablării structurate în spațiile Palatului Parlamentului în care

funcționează Centrul de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 2. — Camera Deputaților răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Camerei Deputaților pe anul 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 3 martie 2010.
Nr. 160.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 441323